

UZASADNIENIE

Skarga na Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Ornećie została złożona do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie (dalej: SKO) w dniu 25 lipca 2024 r. W związku z tym, iż SKO nie jest organem właściwym do rozpatrzenia niniejszej skargi pismem z dnia 26 lipca 2024 r., znak: SKO.81.210.2024 powyższa skarga została przekazana według właściwości do Rady Miejskiej w Ornećie. W związku z powyższym, Przewodnicząca Rady Miejskiej pismem z dnia 30 lipca 2024 r. przekazała przedmiotową skargę do rozpatrzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

W/w skarga była rozpatrywana przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 8 sierpnia 2024 r. W pierwszej kolejności Komisja dokonała kontroli skargi pod względem formalnym tj. dokonano sprawdzenia czy spełnia ona wymagania opisane w art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego, który jednoznacznie określa, że przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Uznano, że skarga spełnia wymagania formalne. Nadmienić należy, że skarga ta została przekazana do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Ornećie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie, które to w oparciu o art. 231 oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego uznało Radę Miejską w Ornećie za właściwą do rozpatrzenia skargi.

Skarżący w pierwszym zdaniu stwierdzają, że „składają skargę na okoliczności Mopsu opieki społecznej w Ornećie” oraz na to, że „opieka społeczna odmawia pomocy” w sprawie ich brata. Członkowie Komisji stwierdzili, że skarga jest bardzo ogólna, nie odnosi się do konkretnych zdarzeń czy okoliczności, a stwierdzenie, że: „Opieka społeczna odmawia pomocy w sprawie” brata skarżących jest mało precyzyjna.

W trybie rozpatrywania skargi Przewodnicząca Komisji zwróciła się pismem z dnia 31 lipca 2024 r. do Dyrektora Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Pani Ewy Mazur o złożenie wyjaśnień i ustosunkowanie się do przedmiotowej skargi. Pisemna odpowiedź wpłynęła do biura Rady Miejskiej w dniu 6 sierpnia 2024 r. Ponadto, Pani Dyrektor MGOPSu została również zaproszona na posiedzenie Komisji, na którym stawiła się wraz z pracownikiem socjalnym. Podczas posiedzenia odczytano złożone przez MGOPS wyjaśnienia oraz wysłuchano stanowiska Pani Dyrektora, jak i pracownika socjalnego, który zajmował się sprawą brata skarżących.

Ponadto, Członkowie komisji otrzymali również informację, iż pracownicy MGOPS w dniu 8 sierpnia 2024 r. zawieźli podopiecznemu żywność oraz poinformowali go, iż posiadają dla niego nowe łóżko (dotychczasowe spłonęło w pożarze). Podopieczny zgodził się je przyjąć.

Na uwagę zasługuje fakt, iż brat skarżących otrzymał zalecenie lekarskie na objęcie go usługami specjalistycznymi dla osób z zaburzeniami psychicznymi. W związku z powyższym, MGOPS przeprowadził kilka naborów na osoby mogące przeprowadzić takie usługi, lecz nie znaleziono nikogo kto podjęłaby się pracy w takim charakterze. Mając na uwadze powyższe, skarżące zostały poinformowane przez pracowników MGOPS o formach wsparcia, jakie mogą być aktualnie udzielone podopiecznemu za jego zgodą. Należały tu m.in. uczestnictwo

w zajęciach Środowiskowego Domu Samopomocy w Henrykowie (jednostka pobytu dziennego przeznaczona m.in. dla osób z takimi zaburzeniami) lub pobyt w Domu Pomocy Społecznej w Ornece. Podopieczny nie wyraził zgody na powyższe formy wsparcia.

Członkowie Komisji na podstawie zgromadzonych dokumentów i wyjaśnień stwierdzają, że MGOPS podjął szereg działań, które miały zmierzać do rozwiązania sprawy brata skarżących oraz zapewnienia mu bezpieczeństwa i podstawowych potrzeb życiowych.

Nadmienić należy, że skarżące nie mają pełnomocnictwa do prowadzenia spraw brata, nie jest on ubezwłasnowolniony i mimo choroby posiada pełnię zdolność do czynności prawnych. Ponadto, skarżącym udzielono porady prawnej oraz wszelkich informacji dotyczących ubezwłasnowolnienia brata, a co za tym idzie możliwości decydowania w jego imieniu o niezbędnym leczeniu – siostry nie zdecydowały się na jego ubezwłasnowolnienie.

Mając powyższe na względzie Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jednogłośnie uznała, że przedmiotowa skarga jest niezasadna.